

Prima instanță: M. Murguleț.

dosarul nr. 3ra-760/17

Instanța de apel: M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță.

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadî

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Întreprinderea Individuală „Ermicioi Mihaela”, Lidia Ermicioi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Ermicioi Mihaela” împotriva Primăriei orașului Durlești cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Ermicioi Mihaela” și a fost menținută hotărârea judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău din 24 februarie 2016,

c o n s t a t ă

La 08 iulie 2015, reclamantul Î.I. „Ermicioi Mihaela” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Durlești cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 15 iulie 1998 între Î.I. „Ermicioi Mihaela” și Primăria or. Durlești a fost încheiat contractul de arendă cu privire la folosința terenului cu suprafața de 36 m² pe un termen de 20 de ani, iar la

14 februarie 2002 a fost încheiat contractul de arendă cu privire la folosința terenului cu suprafața de 24 m² pe un termen de 99 ani.

Ulterior, cu acordul Primăriei or. Durlești, Î.I. „Ermicioi Mihaela” a început construcția unui magazin pe terenul dat împreună cu Angela Gheorghîța.

Indică reclamantul că, din cauza neînțelegerilor apărute, construcția pornită a fost divizată pe părți. Astfel, la 14 martie 2007, Primăria or. Durlești a eliberat autorizația de construcție cu nr.70 cu privire la autorizarea efectuării lucrărilor de construcție în conformitate cu proiectul prezentat a unui magazin alimentar pe strada Tudor Vladimirescu 5 A, or. Durlești, mun. Chișinău.

Susține reclamantul că, conform actului de inspectare nr.07/0076 din 28 iulie 2008 întocmit de către S.R.L. „Geinfosistem” și coordonat de către Primăria or. Durlești, s-a stabilit că de către Î.I. „Ermicioi Mihaela” s-au efectuat lucrări de construcție a unui magazin a cărui grad de finalizare este de 37%. Acest fapt a fost constatat și de către Inspekția de Stat în construcții la 08 mai 2007.

Invocă reclamantul că, terenul respectiv a fost grevat de o construcție și nu putea fi înstrăinat altei persoane decât proprietarului construcției până la eliberarea acestuia de orice obligații.

Menționează reclamantul că, contrar acestor impedimente, terenul a fost înstrăinat, acesta fiind lipsit de dreptul de a-și realiza drepturile sale asupra construcției.

Afirmă reclamantul că, potrivit deciziei Primăriei or. Durlești cu nr. 11.2.1 din 11 decembrie 2008 s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu nr.1753 din 10 februarie 2009, prin care terenul pe care erau amplasate bunurile sale totuși au fost înstrăinate. Totodată s-a dispus și evacuarea Î.I. „Ermicioi Mihaela”.

Mai indică reclamantul că, s-a adresat de nenumărate ori către Primăria or. Durlești pentru soluționarea problemei în cauză, însă i s-a comunicat să se adreseze Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău.

Ulterior adresându-se Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău pentru perfectarea actelor, i s-a comunicat acestuia că în baza planului geometric elaborat de S.R.L. „Tanjara&CO” s-a modificat nr. cadastral în 0121113.311.

Invocă reclamantul că, pe contractele de arendă funciară a fost aplicată ștampila Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău de înregistrare cu nr. 0121113.311, după care s-a aplicat ștampila eroare și, repetat s-a înregistrat cu nr. cadastral 0121113.003.

Cere reclamantul Î.I. „Ermicioi Mihaela”, anularea refuzului Primăriei or. Durlești cu privire la eliberarea planului geometric cu determinarea amplasării terenului ce a fost transmis reclamantului în arendă prin contractul de arendă

funciară și în baza căruia i s-a atribuit ultimului în posesie și folosință pe un termen de 99 ani lotul de pământ de 36 m² și 24 m² din or. Durlești, str. Tudor Vladimirescu 5A, mun. Chișinău, pentru amplasarea unei unități de comerț, obligarea Primăriei or. Durlești să elibereze planul geometric cu determinarea amplasării terenului nominalizat; repararea prejudiciului material în mărime de 83 262 lei, 1038 dolari SUA și 151 Euro, sau echivalentul în lei MD conform cursului valutar al BNM la ziua executării hotărârii și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Ulterior, la 23 noiembrie 2015, reclamantul Î.I. „Ermicioi Mihaela” a depus cerere de concretizare a cerințelor, cerând repararea prejudiciului material în mărime de 83 262 lei, 1038 dolari SUA și 151 euro, sau echivalentul în lei MD conform cursului valutar al BNM la ziua executării hotărârii judecătorești, și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de către Î.I. „Ermicioi Mihaela” și a fost menținută hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 februarie 2016.

La 16 mai 2017, reprezentantul recurentului Î.I. „Ermicioi Mihaela” Lidia Ermicioi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și nici cu hotărârea primei instanțe, deoarece acestea ar fi fost emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ermicioi Mihaela” Lidia Ermicioi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel și prima instanță, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Î.I. „Ermicioi Mihaela” Lidia Ermicioi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Întreprinderea Individuală „Ermicioi Mihaela” Lidia Ermicioi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Valentina Clevadi

Galina Stratulat